

Шевченко Інна Володимирівна

Науковий керівник: к.е.н., доц. Біломістна Ірина Іванівна
Харківський інститут банківської справи УБС НБУ, м. Харків

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ОПЛАТИ ПРАЦІ

Актуальною і водночас дуже складною є проблема підвищення рівня оплати праці в Україні. Сучасна різноманітність форм власності на засоби виробництва і найманої праці передбачає обов'язкове регулювання державою відносин з оплати праці через нормативно-законодавчі механізми державних гарантій та оподаткування, а не через безпосереднє втручання в цю сферу на рівні підприємств та організацій.

Як показує досвід західних країн, відсутність державного регулювання у сфері оплати праці не спричинить негативних наслідків за умов стійкого піднесення економіки країни. В Україні часто порівнюють частку витрат на оплату праці у загальних витратах з аналогічним показником у зарубіжних країнах. Однак за кордоном зовсім інша структура цих витрат, бо туди входять багато соціальних і пенсійних виплат.

Головним елементом державного регулювання є тарифні угоди, які дають можливість збільшувати чи зменшувати повноваження господарського суб'єкта при встановленні рівня оплати праці[1].

З метою підвищення ефективності суспільного виробництва система заробітної плати повинна стимулювати зацікавленість робітників, спеціалістів і службовців у результатах праці, сприяти розповсюдженню диференціації оплати праці залежно від її кількості та якості, раціональному витрачання коштів на заробітну плату, дотримання встановлених співвідношень між зростанням продуктивності праці та середньої заробітної плати.

Головною функцією державного регулювання оплати праці в країнах Європейського Союзу є забезпечення мінімального рівня доходів населення. Держава визначає, які функції покладаються на підприємства у сфері

управління оплатою праці. Навіть в умовах ринкового регулювання оплати праці вона не може цілком відмовлятися від державного регулювання в цій сфері.

Як свідчить досвід ЄС та інших високорозвинутих країн, удосконалення державного регулювання оплати праці та розвиток договірної механізми регулювання оплати праці в Україні сприятиме перетворенню його в більш гнучку систему й підвищенню на цій основі ефективності функціонування системи оплати праці.

Удосконалення регулюючих заходів у рамках реформування оплати праці в Україні створить можливість зрушень в існуючому механізмі організації оплати праці на підприємствах. Та найголовніше, у законодавстві України потрібно більш чітко розмежувати питання державного і договірної регулювання оплати праці за рівнями угод, а саме: підвищити статус регіональних угод як основної ланки державного регулювання оплати праці в країні та регулювання процесів на ринку робочої сили.

Використана література:

1. Закону України "Про індексацію грошових прибутків населення" від 03.07.1991 № 1282-ХІІ зі змінами та доповненнями станом на 22 травня 2010 р. // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.rada.kiev.ua>
2. Постанова КМУ "Про оплату праці працівників на основі єдиної тарифної сітки, розрядів і коефіцієнтів" від 30.08.2002 №1298 із змінами і доповненнями, внесеними постановами Кабінету Міністрів України, від 17 квітня 2010 року №357. // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.rada.kiev.ua>